

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽi/23/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201382
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: N. zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Šimon Meliš, s.r.o., so sídlom Partizánska 3, Bratislava, proti žalovanému: starosta Mestskej časti Bratislava - Dúbravka, Žatevná 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia a postupu žalovaného vo veci žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. novembra 2012, č. k. 1S 149/2011-55 v časti náhrady trov konania a o žiadosti žalobcu o opravu odôvodnenia uvedeného rozsudku, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. novembra 2012, č. k. 1S 149/2011-55 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadosti žalobcu na opravu odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. novembra 2012, č. k. 1S 149/2011-55 n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 8. novembra 2012, č. k. 1S 149/2011-55 podľa ust. § 250j. ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 15.6.2011 v spojení s prvostupňovým fiktívnym rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Dúbravka zo dňa 25.5.2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Šimona Meliša, s.r.o., 314,15 €, titulom náhrady trov právneho zastúpenia a 66 € titulom náhrady súdneho poplatku do 30 dní, od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca svojou žiadosťou zo dňa 17.3.2011 doručenou miestnemu úradu Mestská časť Bratislava - Dúbravka dňa 13.5.2011 požiadal Mestskú časť Bratislava - Dúbravka o poskytnutie informácie sformulovanej celkovo do 40 bodov. O žiadosti bolo rozhodnuté rozhodnutím miestneho úradu Mestskej časti Bratislava - Dúbravka dňa 23.5.2011 č. PaP-7836/224/2011 tak, že miestny úrad Mestskej časti

Bratislava - Dúbravka, ako povinná osoba podľa ust. § 2 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám v zmysle § 18 ods. 2 zákona nesprístupnila informácie v časti bodov 1 - 10 uvedených v žiadosti žalobcu, nakoľko poskytnutie požadovaných informácií povinnou osobou žiadateľovi o zamestnancoch mestskej časti Bratislava Dúbravka pracujúcich na stavebnom úrade je v rozpore s § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií. O žiadosti o poskytnutie informácie v časti bodov 32 - 40 žiadosti žalobcu bolo rozhodnuté rozhodnutím miestneho úradu Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. OMP/8322/2388/2011 dňa 23.5.2011 tak, že miestny úrad Mestskej časti Bratislava - Dúbravka nesprístupnil požadované informácie uvedené v bodoch 32 - 40 žiadosti žalobcu s odôvodnením, že správny orgán nevedie evidenciu údajov tak, ako ich žiadateľ požaduje, t.j. nemá ich k dispozícii, a preto mu požadovanú informáciu nemôže sprístupniť. Rozhodnutím miestneho úradu Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. SP 7836/2308/2011 zo dňa 20.5.2011 bolo rozhodnuté o nesprístupnení informácie požadovanej žalobcom uvedenej v bodoch 14-31 z dôvodu, že správny orgán nevedie evidenciu priestupkov, a preto informáciami, ktoré požadoval sprístupniť žalobca, žalovaný nedisponuje. Podľa administratívneho spisu, tieto rozhodnutia, ale neboli žalobcovi riadne doručované, keďže v administratívnom spise absentujú doručenky.

Krajský súd posudzoval zákonnosť postupu a fiktívnych rozhodnutí žalovaného v intenciách ustanovení § 11 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o slobode informácií alebo zákon č. 211/2000 Z.z.), v spojení s § 2 ods. 1, s § 8, s § 17 ods. 1, s § 18 ods. 2, 3 s § 19 ods. 3, 4, s § 22, v intenciách článku 26 ods. 4 Ústavy SR a v intenciách § 47 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších prepisov (ďalej len správny poriadok).

Krajský súd poukázal na to, že podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám upravuje zákon č. 211/2000 Z.z., osoby, ktoré sú povinné sprístupňovať informácie podľa vyššie uvedeného zákona sú vymenované v jeho ustanovení § 2, podľa ktorého osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupniť informácie (ďalej len povinné osoby) sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým, sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania, musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia, preto výrok musí byť vždy určitý a presný a túto požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku je potrebné dôsledne rešpektovať už v prvostupňovom rozhodnutí, preto aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať výsledok konania.

Krajský súd konštatoval, že je nesporné, že fiktívne rozhodnutie žalovaného nemôže samo osebe splňať náležitosti vyššie citovaného ustanovenia § 47 správneho poriadku, čo však neznamená, že takéto rozhodnutie stojí mimo prieskumu v správnom súdnictve, s poukazom na to, že podľa § 59 správneho poriadku musí totiž odvolací orgán preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, s tým že ak odvolací orgán nezrušil napadnuté rozhodnutie, ktoré je nezákonné alebo postihnuté ťažkými radami, ale ho potvrdí bez zrušenia alebo bez zmeny, rozhodne rovnako nesprávne ako prvostupňový správny orgán, majúci za to, že z uvedených dôvodov aj rozhodnutie žalovaného v to v tomto prípade treba považovať za nepreskúmateľné.

Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobcovi nebolo do dnešného dňa doručené žiadne rozhodnutie krajský súd konštatoval, že platí právna fikcia, že žalovaný ako odvolací orgán odvolanie zamietol a prvostupňové (fiktívne rozhodnutie) napadnuté odvolaním potvrdil. Podľa ust. § 250j ods. 2 O.s.p.

preskúmané rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, dospejúc k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť ako aj nedostatok dôvodov.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške 380,15 €, ktoré trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,-€ a z dvoch úkonov á 123,50 + 2x režijný paušál á 7,41 € vrátane 20 % DPH, s tým že trovy konania v celkovej výške 380,15 € zaviazal zaplatiť žalovaného podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu žalobcu. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, tak ako si ich uplatnil (1.033,87 €), nakoľko nim uplatnené ďalšie úkony právnej pomoci nepovažoval pri tomto konaní za účelne vynaložené náklady.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu, v časti ktorou rozhodol o náhrade trov konania sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súd prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil tak, že žalobcovi náhradu trov konania prizná podľa ich vyčíslenia vo výške 1033,87eur ako trovy právneho zastúpenia a 66 eur ako zaplatený súdny poplatok. Súčasne žiadal priznanie náhrady trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil vo výške 196,34 eur.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že rozhodnutie krajského súdu v časti náhrady trov konania je nepreskúmateľné, pretože nie je zrejmé, za ktoré konkrétne úkony bola náhrada trov súdneho konania priznaná a za ktoré priznaná nebola. Posúdenie ďalších nákladov za úkony právnej služby súdom prvého stupňa ako neúčelne vynaložené považoval za nesprávne.

Žalobca ďalej podal vyjadrenie k účelnosti nákladov za jednotlivé úkony právnej služby. Dôvodil, že pokiaľ nebola náhrada trov súdneho konania priznaná za úkony prevzatie a príprava zastúpenia dňa 16.7.2011 a písomné podanie zo dňa 17.7.2011, tieto úkony nie je možné považovať za neúčelné, keďže bez týchto úkonov by sa nemohlo začať súdne konanie a žalobca by sa nemohol domôcť svojho práva; pokiaľ nebola náhrada trov súdneho konania priznaná za úkon písomné podanie zo dňa 15.10.2011, tento úkon nie je možné považovať za neúčelný z dôvodu, že bol vykonaný priamo na výzvu súdu, a tak žalobca len poslúchol výzvu súdu; pokiaľ nebola náhrada trov súdneho konania priznaná za úkon porada s klientom zo dňa 5.4.2012, tento úkon nie je možné považovať za neúčelný, pretože vzhľadom na tvrdenia žalovaného, a jeho podanie zo dňa 17.10.2011, bolo potrebné pre jednat' so žalobcom ďalší postup v konaní; pokiaľ nebola náhrada trov súdneho konania priznaná za úkon písomné podanie zo dňa 18.4.2012, tento úkon nie je možné považovať za neúčelný, keďže bolo potrebné oboznámiť súd s dôvodmi nesúhlasu s tvrdeniami žalovaného, ako aj s tým, v čom spočíva ich nesprávnosť a, naopak, bolo tiež potom potrebné uviesť primerané dôvody oprávnenosti nároku; pokiaľ nebola náhrada trov súdneho konania priznaná za úkon písomné podanie zo dňa 7.6.2012, tento úkon nie je možné považovať za neúčelný, keďže bez tohto úkonu by sa žalobca nedomohol svojho práva, o jeho návrhu by sa nemohlo meritórne rozhodnúť, v ktorej súvislosti súčasne poukázal na existenciu ďalších úkonov právnej služby, za ktoré náhrada nebola uplatnená a napokon pokiaľ nebola náhrada trov súdneho konania priznaná za úkon porada s klientom zo dňa 2.11. 2012, tento úkon nie je možné považovať za neúčelný, keďže bolo potrebné pre jednat' všetky eventuality prichádzajúce do úvahy na pojednávaní dňa 8.11.2012, a to vzhľadom na dohodu, že žalobca bude súhlasiť s pre jednaním vecí bez prítomnosti svojho právneho zástupcu, ktorý sa nemohol dostaviť na pojednávanie pre pracovnú zaneprázdnenosť spojenú so súkromnou vyťaženosťou. Súčasne poukázal na to, že k uvedeným úkonom, samozrejme, patrí náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál). Výslovil názor, že priznanie náhrady trov súdneho konania navyše nie je ani v rozpore s textom vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“), ani s jeho základnými zásadami, majú za to, že nie je preto dôvod nepriznať náhradu trov súdneho konania za úkony, ako boli uvedené v písomnom podaní zo dňa 9.11.2012.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Súčasne žalobca podal návrh na opravu uvedeného rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 S/149/2011-55 zo dňa 8.11.2012. Tvrdil, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nemá podklad v zistenom skutkovom stave, s poukazom na to, že z pripojeného administratívneho spisu nie je preukázané, že boli vydané uvedené rozhodnutia, keď tieto nie sú opatrené odtlačkom pečiatky osoby povinnej, ako ani podpísané oprávneným pracovníkom povinnej osoby, navyše tieto listiny mu neboli doručované. Žiadal, aby súd vykonal opravu odôvodnenia rozsudku, ktorú opravu navrhoval nasledovne: „Odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 S/149/2011-55 zo dňa 8. 11. 2012 sa opravuje tak, že sa vypúšťajú prvé tri odseky na strane tretej tohto rozsudku a namiesto nich sa vkladá text: „, podaním zo dňa 17.3.2011, doručeným Mestskej časti Bratislava- Dúbravka dňa 13.5.2011 požiadal žalobca o sprístupnenie informácie k otázkam 1 - 40, a to na e-mailovú adresu N.. Informácia mu nebola poskytnutá, keď lehota na poskytnutie márne uplynula a ani nebolo na jeho žiadosť žiadnym spôsobom reagované, došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia, ktorým Mestská časť Bratislava Dúbravka odmietla poskytnúť žalobcovi informáciu, toto rozhodnutie bolo podľa § 18 ods. 3 z.č. 211/2000 Z. z. doručené tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti, t. j. dňa 28.05.2011. Proti tomuto fiktívnemu rozhodnutiu podal žalobca odvolanie dňa 31.5.2011 a žiadal, aby bolo rozhodnuté tak, že mu informácie budú sprístupnené a aby mu boli všetky informácie ku všetkým otázkam 1 až 40 sprístupnené. Do dňa 8.11.2012 nebolo rozhodnuté ani o sprístupnení informácií ani o žalobcovom odvolaní. Podľa § 19 ods.3 veta prvá z.č. 211/2000 Z.z. je deň 17.6.2011 dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní, pričom týmto rozhodnutím žalovaný odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Dúbravka potvrdil.“

Krajský súd v Bratislave predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s oznámením, že návrhu žalobcu na opravu odôvodnenia podľa § 165 O.s.p. nemieni vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní podľa §§ 212 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a súčasne preskúmal návrh žalobcu na opravu odôvodnenia napadnutého prvostupňového rozhodnutia postupom podľa § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 165 ods. 2, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a jeho návrh na opravu odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia považoval za nedôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 8. novembra 2012, č. k. 1S 149/2011-55 vo veci samej rozhodol tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 15.6.2011 v spojení s prvostupňovým fiktívnym rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Dúbravka zo dňa 25.5.2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu 314,15 €, titulom náhrady trov právneho zastúpenia a 66,- € titulom náhrady súdneho poplatku do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Krajský súd svoje rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil tým, že úspešnému žalobcovi priznal podľa § 250k ods.1 O.s.p. náhradu trov konania v celkovej výške 380,15 €, ktoré trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,-€ a z dvoch úkonov á 123,50 + 2x režijný paušál á 7,41 € vrátane 20 % DPH a ktoré trovy konania zaviazal zaplatiť žalovaného podľa § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu žalobcu. Súčasne krajský súd odôvodnil nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v zmysle vyčíslenia jeho právnym zástupcom tak, že nim uplatnené ďalšie úkony právnej pomoci nepovažoval pri tomto konaní za účelne vynaložené náklady.

Podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd postupom podľa platnej právnej úpravy ustanovenej v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo sa pri rozhodovaní o náhrade trovách konania riadi právnou úpravou ustanovenou v § 250k O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. aj s právnou úpravou ustanovenou v tretej hlave tretej časti Občianskeho súdneho poriadku týkajúcej sa trov konania, v zmysle ktorej právnej úpravy posudzuje účelnosť vynaložených nákladov úspešného účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď sa riadil zásadou úspechu v konaní a teda rozhodol správne, pokiaľ žalobcovi priznal náhradu trov konania v dôsledku jeho úspechu v tomto konaní v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. prvej vety a súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením jeho práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Pokiaľ však súd prvého stupňa úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou v celosti podľa vyčíslenia advokátskou kanceláriou v písomnom podaní zo dňa 9.11.2012, bolo povinnosťou prvostupňového súdu v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite odôvodniť ich nepriznanie. Odvolací súd v danom prípade považuje zdôvodnenie nepriznania ďalších trov právneho zastúpenia súdom prvého stupňa za nepreskúmateľné, keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, za ktoré dva úkony právnej pomoci úspešnému žalobcovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia a za ktoré úkony právnej pomoci mu náhradu trov konania nepriznáva v dôsledku, že ich nepovažoval pri tomto konaní za účelne vynaložené náklady a taktiež nezrejmil z akého dôvodu ich za účelne vynaložené nepovažoval.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 221 ods.1, písm. f/, ods.2 v spojení s § 246c ods. 1 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania v intenciách názoru odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Pokiaľ krajský súd predložil preskúmanú vec odvolaciemu súdu s vyjadrením, že návrhu žalobcu na vykonanie opravy odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa § 165 O.s.p. nemieni vyhovieť, ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody odôvodňujúce vyhovaniu žiadosti žalobcu na opravu odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 165 ods.1,2 O.s.p. pokiaľ nemá odôvodnenie rozsudku podklad v zistení skutkového stavu, môže účastník pred tým, ako rozsudok nadobudne právoplatnosť, navrhnúť, aby odôvodnenie bolo opravené.

Súd prvého stupňa rozhodne o návrhu na opravu do 30 dní od jeho podania. Ak súd prvého stupňa nevyhovie návrhu, predloží vec do 30 dní od podania návrhu odvolaciemu súdu, ktorý o oprave rozhodne do 60 dní od predloženia veci.

Podľa § 165 odst. 1 O. s. p. je takáto oprava možná pokiaľ, odôvodnenie rozsudku nemá podklad v zistenom skutkovom stave. Z toho vyplýva, že súd v rámci tejto opravy nemôže ani vykonávať ďalšie dôkazy, a ani nemôže inak hodnotiť vykonané dôkazy, ako sa stalo v rozsudku, o ktorého opravu dôvodov sa žiada.

Vzhľadom k tomu sa predpokladá, aby návrh na opravu dôvodov bol úplne presný ako má byť oprava prevedená, s presnou formuláciou navrhovanej opravy skutkových okolností bez účinenia právnych záverov z nich plynúcich.

Návrh aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade uvedenej požiadavke nezodpovedá. V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom súdneho prieskumu boli fiktívne rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorými nemalo byť vyhovené žiadosti žalobcu na podanie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z.. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného a aj fiktívne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, čím žalobe vyhovel, sa vec vrátila do štádia správneho konania o žiadosti žalobcu na podanie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z.. V dôsledku čoho navrhovaná oprava polemizujúc o skutkových zisteniach uvedených súdom prvého stupňa stráca právnu relevanciu. Na dôvažok oprava odôvodnenia nemôže slúžiť tomu, aby súd prehodnocoval hodnotiace stanovisko v rámci vykonaných dôkazov v zmysle návrhu na opravu odôvodnenia.

Zo všetkých týchto dôvodov (súd prvého stupňa sám návrhu nevyhovel a predložil ho odvolaciemu súdu) nebolo možno návrhu na opravu odôvodnenia vyhovieť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.